

Souznění 2005 - Mezinárodní festival adventních a vánočních zvyků, koled a řemesel Ostrava 16. 12. a 18. 12., Kozlovice 17. 12. 2005

Hudební festival „Souznění 2005“ přinese letos zajímavé novinky. Nabídne špičkové domácí i zahraniční umělce, např. z Ukrajiny, Polska a Slovenska. Po loňském úspěchu se festival vydá opět za posluchači a diváky do Beskyd. Hostitelem tentokrát bude podhorská obec **Kozlovice**, známá svými bohatými lidovými tradicemi.

Sváteční slovo zazní v podání herce Národního divadla moravskoslezského v Ostravě, Tomáše Jirmana. V sobotu 17.12. proběhne v Kozlovicích Vánoční jarmark v 9.00 hod. s lidovými uměleckými řemesly a prodejem vánočních stromků. **Obchůzky s koledou** začnou od 10.00 hod.

(hol)

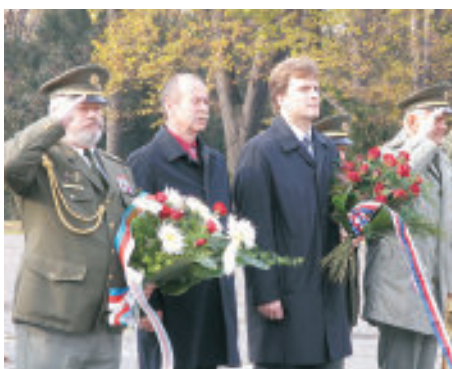
Představí se ojedinělým pořadem adventní, duchovní hudby a zpěvy, budete svědky premiéry v kostele sv. Václava v Ostravě (16.12.2005, v 19 hod.). Pozvání přijali: pěvkyně, dvojnásobná držitelka ceny Thálie **Eva Dřízgová-Jirušová**, dirigent **Paolo Gatto**, cimbalista **Daniel Skála** a **Janáčkův komorní orchestr** s uměleckým vedoucím **Zdeňkem Dejmkem**.

PŘIPOMÍNÁME

Ostravané si připomenuli Den veteránů

Na sedmi místech si připomenuli Ostravané 11. listopadu 2005 "Den veteránů", který se slaví v zemích Evropy, USA a Kanadě u příležitosti ukončení první světové války. Položením květů a minutou ticha uctili památku veteránů všech válek, žijících i mrtvých příslušníků ozbrojených sil České republiky, v Komenského sadech náměstek primátora Mirko Jašurek a vedoucí kanceláře primátora Lumír Palyza.

Kytici květů položili za město Ostrava M. Jašurek a L. Palyza

"Hlásíme se k tradici československých legionářů a našich vojáků na obou frontách za druhé světové války. Uznání si zaslouží i vojáci nasazení v mírových misích OSN v posledních patnácti letech," uvedl velitel ostravské vojenské posádky Pavel Gluc.

Pietního aktu se zúčastnili zástupci Českého svazu bojovníků za svobodu, Československé obce legionářské a Vojenského sdružení rehabilitovaných.

Vánoční slavnosti 2005

Městský obvod Moravská Ostrava a Přívoz i letos inicioval "Vánoční slavnosti" v Ostravě, jejichž součástí budou i tradiční trhy na Masarykově náměstí.

Začnou 26. listopadu a skončí až den před Štědrým večerem. Návštěvníkům nabídnou bohatý kulturní program.

Pondělí 5. prosince bude ve znamení Mikuláše.

V programu jednotlivých dnů na pódiu, které je umístěno na Masarykově náměstí vystoupí dětské a studentské soubory zájmové umělecké činnosti, ale také hvězdy profesionálního hudebního světa, jako jsou např. Maxim Turbulenc, Natalika či Laura a její tygři.

(hol)

Evžen Tošenovský, hejtmán Moravskoslezského kraje

Hejtmánem kraje jsem druhé funkční období a mohu říci, že po celou tu dobu věnujeme sociální problematice opravdu velkou pozornost. Každoročně vynakládá kraj nemalé částky na podporu aktivit pro občany s jakýmkoli handicapem a nezapomíná logicky i na naše starší spoluobčany, seniory. Naši rodiče i prarodiče dnes mají spousty možností, jak si uchovat čilost fyzickou i psychickou, dovoluje-li jim to jejich zdravotní stav. Báječné jsou univerzity třetího věku, kluby pro seniory, kulturní i jiné společenské akce. S rostoucím věkem je už ale třeba jaksí počítat s tím, že ne všichni si udrží svěžest a čilost a veřejné instituce a neziskové organizace jim mohou být prospěšné více než kdokoli jiný.

V příštím roce se například chceme ještě více zaměřit na domácí péči. Chronicky nemocní, ale i lidé například po operacích a samozřejmě také senioři se zdravotními problémy si mohou s pomocí této služby zkrátit pobyt v jakémkoli zdravotnickém zařízení na

minimum a být se svými blízkými. Podporujeme a opět samozřejmě podpoříme domovy důchodců, práci osobních asistentů a další sociální služby.

Jediné, co nás mrzí, je, že státní příspěvky na tyto užitečné služby spíše stagnují nebo se snižují. I našim seniorům jistě pomohou konkrétní výstupy krajského plánu vyrovnávání příležitostí pro občany s postižením. Náš kraj byl iniciátorem a také investorem průzkumů bezbariérové přístupnosti občanské vybavenosti. A už víme, že naprostá většina veřejných staveb ještě bezbariérové přístupy nemá, což je třeba postupně samozřejmě změnit.

V oblasti zdravotní péče si kraj zmapoval poradenská centra pro vybrané typy problémů a např. jsme už podpořili vznik nových poradenských středisek pro choroby, které trápí především naše seniory.

Kus práce je v tomto ohledu především za všemi neziskovými organizacemi, které se práci pro starší a handicapované věnují - těm je třeba takto nahlas veřejně vyslovit dík.

***Přeji vám do dalšího roku všechno dobré!
Ing. Evžen Tošenovský***

Štěstí není na předpis

Přišel za mnou do ordinace a místo obvyklého veselého pozdravu a nejnovějšího vtipku, který mi dával k dobrému, už ode dveří jen vyštěkl:

„Dědkovatím, doktore!“

A těžce dosedl na židli pro pacienty.

A aniž by mně pustil ke slovu pokračoval: „Vejdou do obchodu a málem se praštím o vánoční zvonek. Přijdu do hospody a málem se přerazím o stromek, z televize na mě juká magor slibující neuvěřitelné svátky na splátky a baby v autobuse nemelou o ničem jiném než o nákupech a cukroví...“

„To je normální, blíží se svátky,“ říkám ve snaze ho povzbudit.

„Možná, že je to pro vás normální, ale já poprvé měl chuť dát za ten stromek hospodskému pěstí! Vždyť říkám, dědkovatím. Všichni mně s tou sváteční atmosférou pěkně...“ a následoval jadrný výraz hodný umístění mé ordinace ve městě, kde je často jadrný výraz považován za nejtrefnější způsob vyličení reality.

Upřímně jsem chápal jeho rozpoložení, přesto mi však ucukly rty, protože se mi hlavou mihl Jiránkův kreslený vtip, kdy psychiatr telefonoval kolegovi a při pohledu na osypaného pacienta mu do sluchátka říkal: „Přijďte se honem podívat, mám tady krásný exemplář nenávisti k lidem!“

S tím mým pacientem to nebylo až tak zlé, nebyla to nenávist ani dědkovatění. Byl to strach. Za jeho alergií na vánoční přípravy se skrývalo vědomí, že letos bude sám. Počátkem roku mu zemřela žena, syn pracuje v zahraničí a přátele prý nemá. Nemá nebo nechce mít? To je těžké posoudit. Ví, jak obtížné se v jistém věku navazují nová přátelství, ví, že člověk více klopýtá pod tíhou všednosti, ví, co se seniory udělá smutek a stesk, jenže v jistém věku také platí, že čas nečeká. Těch pár okamžiků, které nám život dává, odezní možná rychleji než komerci pokřivené koledy.

A tak přestože bych vám od srdce rád, milí čtenáři, naordinoval všechno dobré - především hodně lásky, vědomí potřebnosti a štěstí, protože to je ta nejlepší prevence na stáří a choroby s tím spojené, nemohu.

Štěstí není na předpis, ať s doplatkem či bez, je v žádné lékárně nekoupíte. Štěstí máte každý hluboko ve svém srdci. Když se dobře podíváte, jistě v něm kousek i po celém dlouhém ustaraném životě zbylo. Třeba je schované za zapomenutým koníčkem, třeba za kamarádem, kterému jste už dlouho nezavolali a třeba je štěstí v poznání, že na světě existuje přinejmenším jeden člověk, se kterým vám může být fajn, budete-li ho mít rádi, jste to vy sami.

***Tak si ten nadcházející rok spolu ve zdraví
pěkně užijte!***

MUDr. Hugo Přibyl

NÁŠ TIP

Tip na výlet

Období podzimních a zimních měsíců většinou neumožňuje podnikat celodenní túry do Beskyd, či jiných míst našeho kraje. Ale pro ty, kteří nechtějí v tuto dobu jenom sedět doma, možná přijde vhod tip na 8 km dlouhý vycházkový okruh z Bělského lesa do nejbližšího okolí Staré Bělé. Jeho výhodou je i to, že se dá na několika místech ukončit a využít přitom městskou hromadnou dopravu. Okruh je značen modrou značkou ve tvaru čtverečku, tvořeného dvěma k sobě přiléhajícími trojúhelníčky, z nichž jeden má barvu bílou a druhý (v tomto případě) modrou. Značení je nyní v péči Klubu českých turistů.

Nejvhodnějším nástupovým místem je konečná zastávka linky č. 11 "Zábřeh", která má ve všední dny interval 10 minut a o víkendech a svátcích 20 minut. Celá popsaná trasa leží ve 3. zóně DP Ostrava. Po vystoupení z tramvaje je značka dobře viditelná a můžeme si zvolit jeden ze dvou směrů. Pokud budeme pokračovat v tom, kterým jsme přijeli, nejdříve projdeme v blízkosti typicky prvorepublikové stavby, na které je znak Ostravy a která je majetkem vodáren.

Dostaneme se na panelovou cestu a asi po 400 metrech na křižovatku, ze které značka odbočuje vpravo. Pokud bychom pokračovali rovně, přišli bychom za chvíli na další křižovatku, z níž se dříve chodilo na ostravské letiště.

Ale my pokračujeme dále po modré značce, kterou křižují v pravém úhlu úzké stezky, jimiž se v případě potřeby můžeme vrátit k tramvaji. Proto je tato trasa výhodná hlavně v zimních měsících. Asi po půl hodině vyjdeme z lesa a uvidíme první domky Staré Bělé.

Jedna z ulic, Chrobáková, by nás dovedla na aut. zastávku linek č. 26 a 59, jimiž se můžeme vrátit do Ostravy.

Kostel sv. Jana Nepomuckého ve Staré Bělé

Po značce zanedlouho dojdeme do středu Staré Bělé. Tento městský obvod má dnes asi 3300 obyvatel a první písemný záznam o něm je z roku 1272. Součástí Ostravy je od roku 1975. Významnou stavbou je zde kostel sv. Jana Nepomuckého, který byl vysvěcen r. 1801 a je dnes státem chráněnou kulturní památkou. Zde již máme polovinu trasy za sebou a můžeme se občerstvit v Lidovém domě nebo v restauraci Sokolovna. K návratu můžeme použít linek DPMO.

Restaurace Sokolovna

Pokud budeme pokračovat dále, přidá se k nám červený okruh, měřící asi 15 km.

Ulicí "Na Popí" vyjdeme z obce na velkou louku z níž jsou, za příznivých podmínek, vidět hlavní vrcholy Beskyd. Značky pak zabočí vpravo do dalšího lesa, nazvaného "PALESEK". Po několika minutách červená značka odbočuje vlevo k rybníku stejného jména, který je v současnosti téměř vyschlý. Ale naše modrá značka nás za chvíli vyvede z lesa do jiné části Staré Bělé.

V ní se za chvíli dostaneme ke komunikaci nazvané "Mitrovická", kterou překročíme a pak již musíme trochu dávat pozor na značení, protože několikrát měníme směr cesty. Projdeme silnici spojující Starou Bělou se sídlištěm Výškovice a objeví se opět Bělský les. Po naší pravé straně můžeme vidět budovu zdravotního zařízení, které dříve patřilo pod Závodní nemocnici Vítkovice. Kolem ní vede pěšina, po které bychom se dostali na již zmiňovanou Chrobákovu ulici.

Značka nás vede do lesa a za chvíli můžeme uvidět modře značenou odbočku k místu, kterému se dříve s nadsázkou říkalo "bělské Lurdy". I tento pramen je dnes téměř zcela vyschlý, ale zastavit se u něj není na škodu.

Když se pak vrátíme na okružovou značku, máme to již do cíle kousek pohodlné cesty. Před východem z lesa je po levé straně úžlabina a na jejím dně vydatný a kvalitní zdroj pitné vody, hojně lidmi využívaný. Ale v zimním období je k němu špatný přístup a hrozí nebezpečí úrazu. A to již slyšíme naši "jedenáctku".

Ještě kousek před ní vlevo je za příznivého počasí výhled na Sanatoria nad Klimkovicemi.

Trasa se dá samozřejmě projít i v opačném směru a také v tom případě může být tento popis použitelný.

Zdeněk Švelb

Zpravodaj SeniorTip vychází za podpory těchto institucí:

Město Ostrava

Moravskoslezský kraj

Město Studénka

Město Havířov

Město Opava

Co televizní divák neviděl

31. prosince 1955 se po prvé rozsvítilo několik obrazovek televizorů Tesla v Ostravě. Je to neuvěřitelných padesát let!

Pro svůj rozjezd měla ostravská televize v roce 1956 zoufale málo. Vlastně nic, protože vysílač patřil spojům a televize byla součástí Československého rozhlasu, kde jí bylo přiděleno několik místností. To bylo pro programové začátky vše.

**Eva Mudrová (Kunertová),
první hlasatelka ČT Ostrava**

Už 4. ledna 1956 se vysílal první publicistický pořad. Ao čem? Přece o tom, čeho bylo v Ostravě nejvíc, o uhlí. Prodanou nevěstu z tehdejšího Státního divadla v Ostravě viděli diváci přímým přenosem. To znamenalo, že Ostrava už měla přenosový vůz, jehož vedoucím byl už tenkrát a potom dlouhá léta až do odchodu do důchodu Jan Jaroš.

Obec Hošťálkovice se proslavila. Hlídal ji první vysílač a pod ním rovnou studio. Studium se to dalo nazvat jen s přimhouřením očí. Místnost velikosti většího obývacího pokoje, vybavená jednou a později dvěma ikonoskopovými kamerami, které vyžadovaly k zasvícení až tři tisíce luxů. To si dovedete představit, na kolik stupňů se pak malý prostor vyhříval.

Nedávno jsem si prohlížela staré zápis v režijních knihách a

našla jsem poznámku kameramana Jaromíra Zaorala: „Dnes bylo ve studiu 55 stupňů, dělejte s tím něco!“ U stropu bylo signalizační zařízení, které signalizovalo zvýšenou teplotu. A tak se nám stalo, když jsme s Ivanem Šedivým četli komentáře k filmům, že tam vrazil vrátný a na mikrofon zakřičel: „Otevřte si okna, bo hořít!“

Na vysílač jsme jezdili léta. Měli jsme už docela dobře vybavené studio u Havránků, ale hlavní odbavovací stan byl vysílač. Vysílání vypadalo následovně: hlasatelka z vysílače ohlásila inscenaci, filmové dotáčky se odbavovaly z vysílače a studiová část od Havránků v Zábřehu. Vstupů bylo během inscenace několik a bylo to technicky skutečně náročné.

V Hošťálovicích se dělaly i jednoduché opery, publicistické pořady, vysílaly se odtamtud filmy, dokonce jsme je tam i dabovali. Jednou jsme měli nazkoušený s režisérem Kovalem dabing nějakého ruského filmu. V pauze jsem už dopředu napsala hercům i honoráře, protože, co se může u dabingu stát? A stalo se. Přijel na státní návštěvu Chruščov a takové vzácné návštěvě se muselo obětovat všechno, i film, i když byl ruský. Herci měli tím pádem nárok jen na třetinu honoráře.

Nevím, kdy se na vysílač přestalo jezdit a vysílalo se z odbavovacího pracoviště ve studiu Bezruč. Byť vysílání odtamtud prodlužovalo naši pracovní dobu nejméně o dvě hodiny, a o službu řidičů, jezdila jsem tam ráda. Od onoho prvního dušičkového listopadu v roce 1959 až po onen den neznámý, kdy na vysílači zůstali pracovat jen technici spojů.

Stěny malinkého studia v Hošťálovicích by mohly hodně povídat o tom co se tam dělo, o tom, jak jsme tam jezdili s nadšením, kterým se dorovnával nedostatek profesionality. Těmi profesionály byli na počátku jen technici, a i ti se učili.

Úryvek z knihy Hany Juračákové „Co televizní divák neviděl“, která vyšla u příležitosti 50. výročí ostravské televize.

Dům kultury města Ostravy Výstavy

Vestibul

18.11. - 8.12.05

Fotoklub Ostrava

20. výročí založení klubu výběr z tvorby klubových autorů

9.12.05 - 9.1.06

Viridian, výtvarné kurzy pro dospělé

Výběr z tvorby

Divadelní představení

31.12.05 v 16 hodin/divadlo

Johann Strauss: Noc v Benátkách
Slezské divadlo Opava

17.1.05 v 19:00 hodin/divadlo

Patero důvodů pro voo doo.
Divadlo SE.MA.FOR Praha

31.1.2005 v 19:00 hodin/divadlo

Johnie Mortimer & Brian Cook: Když kočky nejsou doma.

Koncerty

4.12. - 29.12.05 vždy v 19 hodin/divadlo

RelaXmas

Vánoční kolekce špičkových souborů a sólistů české hudební scény.

16.12.05 Dagmar Andrtová - Voňková

Písničkářka, která je svým pojetím tvorby a hry na kytaru nezaměnitelnou postavou našich i zahraničních hudebních pódíí.

16.12.05 v 9,30 hodin

Rockové koledování

Sbor Sv. Pluka

Známé i méně známé koledy, například Pastuškové vstávejte, Dej Bůh štěstí, Pásli ovce Valaši, Štědrej večer nastal.

20.12.05 Sestry Havelkovy

Evergreeny světového swingu v aranžmá osmičlenného doprovodného orchestru.

26.12.05 Vladimír Merta

Koncert legendy českého folku, pohybující se v širokém rozmezí hudebních stylů.

26.1.06 v 19 hodin/divadlo

Son de Cuba

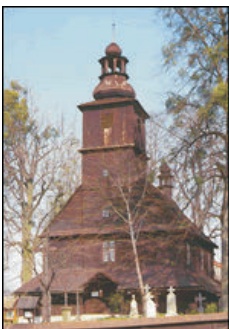
Brazilská samba, bossa nova, argentinské tango, flamengo andaluských cikánů - vystoupení kubánské hudební a taneční skupiny.

700 let obce Sedliště

Obec Sedliště se nachází poblíž Frýdku a letos slaví významné výročí - 700 let vzniku obce. První písemná zmínka o ní pochází z roku 1305, kdy je obec uvedena v seznamu desátků vratislavského biskupství. V urbáři z r. 1636 je zajímavý údaj o tom, že nejvíc rybníků z panství frýdeckého bylo právě v Sedlištích. Na katastru obce jich bylo sedm, a také zde byl mlýn.

V obci se nachází i významná památka, dřevěný kostelík Všech svatých, postavený roku 1638 na místě starého kostela z roku 1447.

Lašské národopisné muzeum - Sedliště

Prezentuje mimo jiné "Lašské jizby". S nápadem přišel místní občan Josef Vochala, když začal sbírat různé národopisné předměty a ukládat je ve zvláštní světnici na svém statku. Později byly umístěny na pěti rolnických statcích v obci a prezentovaly národopisné zajímavosti o kultuře lašského etnika.

Lašské muzeum dnes sídlí v budově staré školy vedle dřevěného kostelíka.

Muzeum Beskyd

Výstava: Zanikající zámky Moravsko-slezského kraje (7. 11. - 8. 1. 2006)

Výstava přibližuje historii i současnost některých ohrožených nebo už přímo zanikajících zámků.

Jsou to šlechtická sídla v Ostravě-Kunčicích, Ropici, Bravanticích a Hnojníku.

K vidění jsou kromě jiného historické a aktuální fotografie zámků, několik knih z ropické zámecké knihovny, či třeba ukázka části autentického mobiliáře hnojnického zámku.

Malované Vánoce (10. 11. 2005 - 8. 1. 2006)

Výtvarná výstava žakovských prací na téma Vánoce dříve a dnes, která vznikla v rámci celoročního projektu Muzea Beskyd Frýdek-Místek. Jsou vystaveny díla žáků mateřských a základních škol z Frýdku-Místku a širokého okolí. Výstavu doplňují betlémy současných regionálních řezbářů a výtvarníků.

Muzeum Beskyd sídlí na frýdeckém zámku. Součástí muzea je studijní knihovna.

Bezručova Opava 2005

48. ročník festivalu byl věnován především divadelnímu umění. Slezské divadlo v Opavě si připomenulo letos 1. října dvousté výročí zahájení uměleckého provozu.

V rámci festivalu byly prezentovány nejrůznější druhy umění: výtvarná díla, fotografie, divadelní představení, filmové projekce, koncerty, literární setkání a konference, besedy, happeningy.

Slezské divadlo v Opavě

Festival korunovaly dvě významné výstavy: Opavské divadlo 1805 - 2005 v budově Slezského zemského muzea a výstava Město a divadlo v Domě umění, která prezentovala historii i současnost 21 českých, moravských a slezských „divadelních měst“. V rámci festivalu se uskutečnilo mnoho nejrůznějších divadelních představení a například také divadlo pro neslyšící s překladem do znakové řeči.

(hol)

Pod Vinnou horou

Autor: A. Vításková

*Za městem trusí se chatky a zahrady,
nad nimi zvlněná hůrka se vypíná,
v dávnu ji brázdily zlaté vinohrady,
název Vinná hora dnes to připomíná.*

*Listnatá úbočí a stinné doubravy
barví se do tónů všech ročních období,
úpatí lemuje říčky proud bublavý,
olšové a vrby jeho břehy zdobí.*

*Tam pod Vinnou horou se vlahá lučina
s rákosím a bujným porostem prolíná.
Ptákům bývá skryší, jim bezpečí dává,
opeřenců malých domovem se stává.*

*Tam pod Vinnou horou v líbezném zelení
skví se barvou slunce pohledné stavení.*

*Okna pohledem muškátů
dívaly se do kraje
kdože dny své prožívá tu?
Či tu asi domov je otázka*

*Těch, jimž čas, druh neoblomný,
ve vlas vdechl stříbro své
a sil zbyl jen uzlík skromný,
vzaly je dny minulé.*

*Stejně jak ptáci v té lučině blízké,
našli i oni zde domov a bezpečí
i vlídný úsměv, teplé slovo lidské,
lásku, co nejedno trápení vyléčí.*

*Podzim, ač časem je chladu a tesknění,
i jeseň života nejina bývá,
pod Vinnou horou, v tom pohledném stavení
lásky jak plamének srdce zahřívá.*

(Autorka je obyvatelkou Domova důchodců v Hlučíně)

Dotýkání Ostravou

aneb **seriál** portrétů zajímavých a důležitých občanů města i jeho okolí. Má jedinou vadu, totiž, že náš časopis vychází jako čtvrtletník, a tedy můžeme ročně představit jen čtyři osobnosti. A tak jsem se tentokrát rozhodla, že sice "přepadnu" jen jednoho Ostraváka, ale budeme si více povídat i o členech jeho rodiny, která se významně zapsala do novodobých dějin města.

Pokud si myslíte, že jsem se musela pro toto povídání naučit rodný jazyk dirigenta, italštinu, či mluvit s ním anglicky, španělsky, francouzsky či německy, tak se náš světoběžník běžně dorozumí, pak jste na omylu. Paolo i po vyčerpávajícím dirigování Rusalky v jednom říjnovém večeru sedí proti mně, vedle něj první dáma ostravské opery i jeho srdce Eva Dřízgová-Jirušová, představitelka titulní role, a oba mluví česky.

Začínám klasicky, chci stručné curriculum vitae.

Narodil jsem se na severu Itálie v Bergamu a musím prozradit, že jen maminka pro svou radost hrála na klavír a zpívala. Muzikantské geny jsem zdědil asi po svém strýčkovi Armando Gatto, který 30 let působil jako dirigent v milánské La Scale. Já sám jsem usedl ke klavíru ve čtyřech letech a tento nástroj mne provázel a vlastně provází dosud. Konzervatoř, později Akademii, jsem studoval v Miláně a ke klavíru jsem přidal kompozici a dirigování, asi podle mého idolu Leonarda Bernsteina.

A tehdy po prvé jsem se "zamiloval", a to na celý život - do opery. Věděl jsem už někdy v 16ti letech, že tento hudební žánr chci dělat, že se mu chci věnovat. Jenže jsem musel prožít svá učednická léta. Korepetoval jsem, asistoval starším dirigentům, později jsem mohl dirigovat generální zkoušky, až nakonec přišla má první opera-Gounodovo méně známé dílo Filémon a Baucis. Další opery a také koncerty už rychle následovaly.

Zamiloval jsi se do opery, ale později také do Evičky... Jak k tomu došlo?

Ah, nejdřív to bylo zcela prozaické. Dostal jsem nabídku k hostování v Praze, pak onemocněl někdy v roce 1993 dirigent tady v Ostravě a já jsem měl nastudovaného Verdiho Otella, tak jsem, jak se říká, zaskakoval. Tehdy jsem se po prvé setkal s Evou, jenže jsme jen zkoušeli, pracovali, vlastně jsme se spolu nijak soukromě nebavili. Následoval už mnou studovaný Trubadour a další opery. Dodnes jich mám jen v Ostravě na svém kontu osmáct.

A jak se u nás říká "trefil nás cupido", tedy láska a ta způsobila, že dnes převážně bydlím v Ostravě, vychováváme syna Nicolase. Má čtyři roky, víc umí česky než italsky, resp. se mnou mluví italsky a s mámou česky. Zda bude dirigovat či zpívat to nevím, vybrat si musí sám.

Umělci jsou pověřiví a neradi mluví o svých plánech...

Tak zatím jen vím, že letos už nebudu mít žádnou premiéru v Ostravě, budu dirigovat reprízy, kterých bude snad dost. A protože život muzikantský je život kočovný, čeká mne spousta koncertů v Itálii a hlavně ve Francii, kde jsme s Evou trávili pracovní i část prázdnin. Nesmím zapomenout také na dva velké, prestižní festivaly, kde budu dirigovat. Ovšem ten nejtajnější plán je opravdu zatím tajný, ale stejně Ostrava bude mým městem k životu, přestože není v Evropě nejdůležitější kde žiješ, ale s kým a mezi kým žiješ.

Jak na tebe působí Ostrava a jaké má publikum?

Publikum má skvělé od první chvíle, co jsem ho poznal. Sama Ostrava a její obyvatelé se od roku 1993 hodně mění. Zpočátku byla cítit ta komunistická slupka, která na nich byla, ta znemožňovala mnoha lidem myslet, cítit, chovat se jako svobodní, dost špatně oblečení občané. K tomu ještě neplné obchody, nevalná obsluha v restauracích - ta ovšem leckde trvá - stále mnohde neumějí uvítat hosta a slušně ho pozdravit, ale postupně se to mění a snad změní definitivně s nástupem vlastně druhé generace. A co miluji tady v Ostravě a snad v celém Česku? Je to něco čemu říkám humanita - lidskost, která tu panuje, kterou nezničil ani ten předcházející režim, a která snad nebude zahubena s nástupem přihlouplých a vulgárních TV pořadů.

Setkání s Paolem trvalo déle a stejně dlouho povídala i Eva Dřízgová o životě s Italem a vlastně dnes Ostravákem. Byl čas se i jí zeptat na divadelní a koncertní úkoly pro nejbližší dobu. Je jich hodně a máme se na co těšit. Třeba na připravované vánoční koncerty, na hostování v Brně v Prodané nevěstě, ve Státní opeře v Praze to bude její působivá Butterfly a konečně i Kateřina v opeře Bohuslava Martinů na ostravské scéně. Setkání s Evou, ale přineseme někdy příště.

Pavla Pešatová

Váš příběh

Pamětníci, vzpomínejte!

Vzpomínky, které si nosíme v hlavě, mají jednu nevýhodu. Dokud je nenapišeme na papír nebo nevyprávíme, nemůže do nich nikdo nahlédnout. Je velká škoda odcházeti-li do nekonečna s námi, aniž by zkušenosti, poučení, radost byly odevzdány jiným.

V rubrice „Váš příběh“ se snažíme zabránit této ztrátě. Spolu s vámi bychom chtěli popisovat dějiny všedního dne obyčejných lidí od dětství, přes poznávání světa k podmínkám života a práce, až po překážky, které jste případně museli překonávat. Těšíme se na obálky, označené heslem „Váš příběh“. Do „příběhů“ se teď s námi přeneste...

Za listem padá list

Ostrý a studený vítr strhává poslední okrasu stromoví. Javory je setřásly najednou, celá ulice zežloutla a i její současné věrné průvodkyně, řady aut, jako by v té zlaté záplavě polidštily. Listí nám šustí pod nohama, ukrádá se tam, kde ho vůbec nechceme mít a tak ho

zahrabujeme, uklízíme, skládáme na kompost. Sotva zhrábneme poslední list, přinese vítr další, rozfouká je do oblak tak, že nám připomene hejno ptáků už dávno odlétlých. A když zmizí někde v nenávratnu, vynoří se z hlubin paměti vzpomínky. Že by právě na listí?

Často vidívám záběry ze společného ustájení krav. Stání mají betonové, bez podestýlky. A tu se mi vybaví náš malý chlév. Byl jen pro jednu krávu a jednu kozu, ale měly tam krásně vystláno bukovým listím.

Poslední podzimní prací byla starost o listí na podestýlku. Ve větších hospodářstvích se podestýlalo slámou, ale ta naše, sklizená z pouhých pěti měřic, se dávala jenom jako přídavek do krmiva. Na stlaní se muselo nanosit listí z lesa.

Ani nevím, kolik mi bylo, když jsem začala maminku do lesa doprovázet, ale určitě jsem byla ještě velmi malá, protože jsem se moc bála, když mi maminka zmizela za některým silnějším bukem a já jsem mezi těmi obrovskými stromy zůstala sama. Později jsem už nosila vlastní hrábě, abych mohla mamince pomáhat. Nebyla to jen tak jednoduchá práce. Listí muselo být pořádně suché, ale potom bylo jako živé stříbro a ne a ne ho nahrabat na hromádku.

Těch kupek listí muselo být mnoho, pak se ukládalo do loktuše a navázalo se pořádné „dřemeno.“ „Dřemeno“ muselo být uloženo a svázáno tak, aby úhledně vyhlíželo a také se dobře neslo, protože náklad to byl pořádně těžký.

A kolik těch „dřemen“ bylo, než se kůlna naplnila tolik, aby listí vydrželo do dalšího podzimu!

Rozvířeně podzimní listí přiválo vzpomínku na něco, co dnes už nikdo nedělá. Kdo by šel dnes do lesa hrabat listí jako podestýlku pod krávu, aby měla pod sebou tak čisto, jako ta naše. Aby se brlínky pořádně vyhrabaly od hnoje, aby se tam kravička cítila dobře. Dávala nám hlavní živobytí a takto bylo o ni postaráno stejně jako o člena rodiny. A byl-li podzim deštivý, přinášel starosti, čím tu naši kravku v zimě podesteleme!

Ráda chodívám bukovým lesem, tou naší bučinou v hoře. Ráda ji mám, když se na jaře začíná zelenat, miluji ji uprostřed léta, když trhám maliny či hledám houby. Nejraději se loudám bučinou na podzim, kdy listí barvy zlata šustí pod nohama. Rozhlížím se a hledám za stromem maminku a kousek od ní hromadu listí na loktuši.

Hana Juračáková

Počítač mi ničí život?

Poprvé jsem se s tímto zázrakem setkala krátce po sametové revoluci v Rakousku u mé dcery, když jsme ji tam mohli poprvé navštívit. „To je naše první koupě“, pyšnil se zeť. „Ak čemu je to dobrý“, divila jsem se. Snažil se mi to vysvětlit, ale marně. „Brzy bude počítač v každé domácnosti“, dodal ještě. „Pchá, tak tomu nevěřím“. Léta plynula...

Dceru ve Vídni jsme navštívili mnohokrát, ale na počítače jsem měla stále stejný názor. „Stěhujeme se do Kanady“, oznámili jednoho dne mladí. Z počátku jsem to nebrala nijak tragicky. Konec konců svět je otevřený, můžeme se tam za nimi kdykoliv podívat.

Ale přece jen, Toronto je kousek dál než Vídeň. Pak onemocněl manžel. Čekala jsem, že se uzdraví a pak poletíme. Ale bohužel, nemoc byla zákeřná, zemřel. Co teď? Co si počnu sama? Koupím si počítač, rozhodla jsem se! Manžel druhé dcery, žijící kousek ode mne, se toho nápadu hned ujal. Jednoho dne přišli dva pánové, přinesli spoustu krabic, vybalili z nich PC a plno dalších věcí, tiskárnu, reproduktory, skener, vše zapojili, nainstalovali programy a odešli.

Zpočátku mi ta bedna dávala zabrat, neuměla jsem ji ani zapnout. Strávila jsem nad ní celé dny i noci. Dcera z Toronto musela mít pořádný účet za telefon v té době. „Jen se toho neboj mami, je to jenom bedna“. Naučila jsem se mejlovat, hrát hry, surfovat po internetu. S torontskou dcerou jsem v každodenním kontaktu na ICQ.

Do Kanady jsem se zaletěla už 2x podívat. Počítač se mi stal dobrým společníkem, chodím na chat a mám mnoho přátel po celém světě. Necítím se sama. Ale v jednom mi přece jen nebyl ku prospěchu. Jeden známý, také vdovec, se mnou vždy, když jsme se potkali, prohodil rád pár slov, vypadalo to, že bychom mohli být dobrými kamarády. Bohužel jen do doby, než uviděl můj počítač. Cítil v něm konkurenci nebo mu připadalo, že v mém věku bych měla mít jiné koníčky? Třeba plést ponožky? Nevím, ale život bez počítače už by se mi zdál šedivý...

Marta Heraltová, Kopřivnice

Světoběžník u šálku kávy

Od natírání plynojemu k náročným grafickým programům.

Netradiční skleněný lustr, Horovo oko, Eset, Nebthet, scarabeus... To je výzdoba kavárny Fenix na Husově ulici v Ostravě.

Její majitel, pětasedesátiletý Augustin Milata, má zcela evidentně zálibu v duchovních symbolech starého Egypta.

Proč?

„Dost jsem toho o starém Egyptě četl a studoval, je v něm monumentální duševní bohatství, včetně ohromující architektury,“ vysvětluje pan Milata nad šálkem kávy z Hondurasu. „Zajímal jsem se o něj i profesně, jako architekt.“

Ted' mě napadá kdysi populární kavárna Fénix, kousek od Divadla Jiřího Myrona, má s tou vaší něco společného?

„Dá se to tak říci. V sedmdesátých letech jsem navrhoval její interiér, už tenkrát právě v duchu starého Egypta.“

Kdo byl vaším učitelem, tedy takovým, který vám nejvíce dal?

„Akademik se spoustou titulů, Jiří Kotalík. Měl obrovské myšlenkové bohatství a na výtvarné dílo se díval jako na svébytný produkt lidského ducha.“

Vzpomínám si třeba na jeho přednášku na téma volná mysl. Stál, kouřil dlouze u okna, a pak najednou řekl: To by stačilo, panáčkové. Můžete si představit příklad svobodnější mysli?“

Zajímavé. Jaké máte koníčky?

„Ten největší má název výškové horolezectví, už od mládí. Vydělával jsem si na něj natíráním plynojemu, těžních věží a podobně, ale nikdy jsem nelitoval.“

Který vysokohorský zážitek vám nejvíce utkvěl v paměti?

„Pobyt v základním táboře ve výšce 5 100 metrů při výstupu na Nanda Devi (7800 m). Nanda Devi znamená Bohyně Moudrosti, a když jsme tam přišli, z mého kolegy Martina Nováka vyjelo: "Tady skutečně žijí bohové". Absolutně čisté jezero, malá štěrková pláž a spousta kytek na loukách. Měli jsme s sebou teslácký magnetofon, na kterém jsem pustil Mesiáše od Handla, byla tam taková akustika, že ostatní ztichli a jenom poslouchali.“

Dostali jste se na vrchol?

„Bohužel, počasí s námi zacvičilo podobně, jako

nedávno s Leopoldem Sulovským. Přesto na tu výpravu vzpomínám rád. Pekli jsme tam chleba...“

Promiňte, říkáte: pekli chleba?

„Ano. Tehdy měli horolezci jiné podmínky než dnes. My jsme cestovali Liazem a proviant byl z vojenských zásob. Chleba zabalený v jakýchsi asfaltových obalech byl sice pořád měkký, ale sotva jsme ho vytáhli na vzduch, tvrdnul nám v rukách. Tak jsme ho zabalili do plátna, rozdrtili šutrem, uhnětli s vodou a z kanystru na stolní olej jsme udělali provizorní pec. Ta vůně k nám přilákala i americkou výpravu, se kterou jsme pak chleba měnili za jejich liofilizované potraviny z kosmického programu.“

Co to bylo?

„Technologii jsme nezjistili, ale když se množství, které odpovídalo objemu krabičky od cigaret, vysypalo do vody, vzniklo z toho třeba pět litrů čerstvého hrášku nebo jahod.“

Setkáváte se dosud se svými kolegy?

„Velmi sporadicky. Někteří už ani nežijí, ale přátelství samozřejmě zůstalo. Mnohem více mě však nyní zajímá sklo a architektura, proto se mimo jiné učím také na počítači ovládat náročné grafické programy... A hele, káva je dopita. Jak vám chutnala?“ "Byla výborná!"

Jiří Muladi

Hypotéka střižená na míru?

Přijďte se přesvědčit, že to umíme.

Hypoteční banka
ZKRAŤTE SI CESTU DOMŮ

Ostrava, Nádražní 81, www.hypotecnibanka.cz

t 596 110 075, 596 111 217

Pro objednání inzerce kontaktujte tel. číslo 732902712, 72846610 5, 603386072

PŘEDSTAVUJEME OSOBNOSTI

Nejen ostravská sportovní legenda Josef Mikoláš

nar.23.1.1938 ve Skalici, okr. Frýdek-Místek

Hokej začal hrát na hornickém učilišti v týmu Pracovních záloh v roce 1956, pak ve Vítkovicích, kde dostal příležitost hned v první sezoně. V roce 1958 se již objevil v juniorském výběru a v roce 1959 se stal nejúspěšnějším brankářem ligového ročníku. V tomtéž roce na Mistrovství světa byl již nominován jako třetí reprezentační brankář za Nadrchalem a Kulíčkem.

Rok 1961 byl jeho rokem! Na Mistrovství světa ve Švýcarsku byl již brankářskou jedničkou a Československo se zde po 12 letech stalo mistrem Evropy a též po prvé zdolalo tým SSSR výsledkem 6:4.

V novinářské anketě se potom stal nejlepším sportovcem roku. V následující sezoně 1962-1963 získal trofej pro nejúspěšnějšího brankáře 1. ligy. Potom přestoupil do druholigového Chomutova, kde po dvou letech pomohl mužstvu vrátit se znovu do nejvyšší soutěže. Sportovní kariéru zakončil opět ve Vítkovicích v roce 1970. Následujících 5 let trenoval a vychoval vynikající brankáře Jaroslava Šindela, Ludka Brože a Ivana Podešvu. Pak se stal sportovním redaktorem Čs.sportu a v roce 1990 vedoucím sportovní redakce Moravskoslezského dne. V současné době je stále sportu věrný, externě spolupracuje se sportovním tiskem, rediguje měsíčník TJ VOKD Poruba a je tiskovým mluvčím FC Vítkovice.

Josefu Mikolášovi jsem položil na sekretariátě TJ Baníku Ostrava OKD, kde právě získával informace o nedávných vynikajících výsledcích oddílu jachtingu na mistrovství ČR, několik otázek. Odpovědi budou jistě zajímat i naše čtenáře.

Jak se vám žije a stárne?

Žije se mi přiměřeně důchodu a věku. Už nevedu jako veterán fotbalové družstvo novinářů, jak tomu bylo pěknou řádku let, ale na sport jsem nezanevřel. Pomáhám řediteli TJ VOKD Poruba- Milanu Sirému se sportovním měsíčníkem, externě spolupracuji se sportovním tiskem, jsem tiskovým mluvčím fotbalu Vítkovice. A celkově se řídím motem vaší Koordinační rady seniorů a zdravotně postižených, že totiž nejlepším receptem proti stárnutí je aktivita. Stáří není žádné umění, umění je ho čínorodě prožívat, pokud nám to zdraví dovolí a zatím to i v 67 letech jde. Víte, mám takové heslo: Sportovat není nikdy marné, to se pomaleji stárne

Co je pro vás v životě nejdůležitější a proč?

Je to moje rodina, které nahrazuji časové výpadky minulých let, které jí dlužím za svoji sportovní i novinářskou kariéru. Moje žena Marie, kdysi hráčka národní házené v Chomutově, dcery Šárka, Lenka a Kateřina a tři vnučky Barča, Klára a Nelinka. A jeden, nejmladší vnuk Mikuláš. Stále je to též sport, v němž jsem vynikal - ve Vítkovicích vypomáhám v organizační činnosti oddílu, a dále jsou to ovšem přátelé, příroda a též naděje, že se lidé dokáží domluvit, spojit a žít v míru a k tomu může přispět i sport.

Když už nevíte jak dál, jste ochoten hodit flintu do žita?

Nemám flintu, ani nikde blízko u nás neroste žito. Takže ne, mám tvrdou hlavu a někdy jdu i čelem proti zdi, když to za to stojí a je ve prospěch společné věci.

Zůstáváte o dovolené doma nebo jezdíte raději k moři?

Jsem věrný naší chalupě, jsme tam se ženou nejšťastnější. V přírodě vždycky načerpám sílu, tam je náš druhý domov. Nacestoval jsem se jako aktivní sportovec víc než dost, dokonce jsem byl s hokejem až v Číně, Americe, Kanadě. Teď mám raději klid. Letos bylo hodně hub, byl jsem úspěšný, zásoby máme na celou zimu pro celou rodinu.

Hokejové legendy - Josef Mikoláš a Jozef Golonka**Máte nějaký neuskutečněný sen?**

Snad každý z nás měl za svůj život nějakou vidinu, touhu něčeho dosáhnout, něčím být významný - naplnit svůj životní sen. Záleží na tom, jak jsme v tom snění reální, jak to odpovídá našim možnostem. Jistě, nejsou-li iluze, není rozčarování, ale bez fantazie by byl život fádni, neinspiroval by nás něčeho v životě dosáhnout. Mně se toho v životě podařilo dost! Díky osude! Jen jsme do nedávna v rodině postrádali mužského potomka. Nedávno však i tento sen se realizoval. Dcera Kateřina přivedla na svět syna Mikuláše, mého prvního vnuka. I jméno mu dali v návaznosti na mé příjmení a to je můj nejkrásnější dárek k letošním Vánocům.

Vzkázete něco našim čtenářům?

Přeji jim stále tak pěkný, čtivý a podnětný časopis Senior Tip, který podle mne je ojedinělé periodikum pro ty, kteří do této věkové kategorie patří, nejen v našem regionu, ale v celé republice. A seniorům všeobecně, mezi které i já se počítám, přeji elán mládí, hodně zdraví, štěstí a lásky, důstojné prožívání tohoto třetího věku, porozumění a pochopení problémů seniorů naší veřejnosti, vytrvalost a pevnou vůli bojovat proti nechtěným příznakům stáří. Vždyť seniorům sluší i ve stáří potěšit si duši.

S Josefem Mikolášem rozmlouval ing. Lubomír Pásek, předseda Koordinační rady seniorů a zdravotně postižených Ostrava

...na Domov důchodců v Odrách

Bezprostředně po ukončení pořadatelské akce devátých mezinárodních sportovně společenských her vozíčkářů v Odrách jsme se zeptali nejen na ně paní **Miroslavy Chodurové z obce Vražné Hynčice**, ředitelky Domova důchodců v Odrách.

Jak jste spokojená s právě skončenou „olympiádou“ pro vozíčkáře?

Nejen já, ale i všichni zaměstnanci našeho domova důchodců jsme velmi šťastni, že tato náročná akce, jejímž pořadatelem byl pověřen náš domov, je úspěšně za námi. Připravovali jsme se na ni velmi pečlivě tři měsíce a to jak zaměstnanci, tak i naši klienti. Vytvořili výborný a sehraný tým spolupracovníků, bez nichž by se akce, tak náročná na organizaci, nedala zvládnout.

Kdo vymyslel nápad s loupežnickou tematikou?

Loupežník Šimák vyhrál nad husity, ti také měli velký vztah k Odrám. Chtěli jsme se odlišit od předchozích her v duchu hornického nebo zednického.

Nápad byl výsledkem neobyčejné kreativity našich zaměstnanců, kteří začali s velkou chutí vytvářet scénář her a do detailů promýšleli všechny disciplíny, výzdobu, kostýmy, ceny. Do přípravy se nadšeně zapojili i klienti. Vymalovali rybičky, plechovky, květináče pro stolovou výzdobu. Jejich výtvarné práce byly součástí výzdoby dělnického domu, takže naši milí hosté a všichni, kdo na hry zavítali mohli vidět, co jsou schopni vytvořit ve výtvarné nebo keramické dílně při rukodělných činnostech. Všem patří velký dík za úspěch akce. Poděkování patří i pracovnímu týmu dělnického domu a paní Ivaně Sochorové za vstřícnost, obsluhu i výbornou spolupráci.

Čím si vysvětlujete trojnásobný úspěch v soutěži o nejsympatičtější družstvo?

Je to nápaditost, kreativita, schopnost týmové práce a nadšení našich zaměstnanců, asistentů, kteří za všemi aktivitami vidí radost, spokojenost a pohodu našich klientů. A to se jim daří beze zbytku.

Která zařízení se do her vozíčkářů zapojují?

Ta, která jsou v Asociaci ústavů sociální péče ČR a mají ve svém zařízení vozíčkáře. Některé ústavy je nemají, některé vyšlou jen jednoho, jiné dva až tři. Naše smíšené družstvo bylo vybráno z pěti vozíčkářů, kteří žijí v našem domově. Paní Theodorová a pan Káňa nás reprezentovali už loni ve Stonavě, paní Zavadilová zažila svůj vozíčkářský křest.

Domov důchodců v Odrách je znám komplexní péčí o klienty a výbornými podmínkami pro jejich spokojený život. Co všechno podnikáte, aby pohoda z vašeho domova vládla i do budoucna?

Naší snahou je věci inovovat, být stále krůček vpředu. Novinkou je výběr ze dvou jídel. Jednou týdně zavádíme zkušebně možnost výběru sladkého a masitého jídla. Vždy reagujeme na ohlasy a přání našich klientů. Poslední novinkou je i péče o tři kozlíky v areálu domova. Snažíme se i rozšiřovat zájmy klientů.

Jakým způsobem se může veřejnost dovědět o životě a aktivitách klientů vašeho zařízení?

Hodně napoví náš časopis „A tak tu žijem“. Vychází každý měsíc. V něm se veřejnost může dovědět o kapacitě našeho domova, o tom, že o osmdesát klientů se stará padesát zaměstnanců. Časopis podává informace i o jejich společenském, kulturním a duchovním životě, kterého se podle zájmu mohou účastnit. Dvakrát ročně pořádáme dny otevřených dveří a rádi provedeme každého, kdo projeví zájem a chce se přesvědčit, jak tu žijeme. Všechno o nás najdete také v barevném skládaném letáčku.

Které akce dokážou vaše klienty nejvíce „přitáhnout“?

Jsou to zájezdy a výlety do blízkého okolí, chystání vánočních a velikonočních svátků. Pod vedením svých ergoterapeutů se klienti podílejí na přípravě mikulášské nadílky, jsou schopni napéct až třináct druhů vánočního cukroví.

Velmi aktivně se zapojují do výzdoby k různým příležitostem jako jsou Vánoce, Velikonoce, plesy. Tradiční únorový ples je pokaždé v jiném duchu, např. mašličkový, papučový, kytičkový. Velmi nadšeně mezi sebou vítají děti z mateřských škol, základních škol i studenty oderských škol, kteří jim přijdou zazpívat, zahrát divadlo a jinak zpestřit život v domově. Za to jim velmi děkují a nám všem přeji, aby jejich návštěvy u nás pokračovaly i nadále.

Co byste popřála vašemu Domovu důchodců?

Aby se všem, kteří se k nám dostanou, v našem domově krásně žilo, a aby všichni naši zaměstnanci pro ně vždy

vytvářeli takové prostředí a zajišťovali takové služby, které by jim co nejvíce připomínaly domácí prostředí. To je cíl nás všech. Přejeme si pohodu našich klientů prozářenou sluníčkem. To se stalo logem našeho domova důchodců.

A jak se žije klientům v domově?

Paní Jarmila Zavadilová (79) nastoupila do domova před několika měsíci a hned se stala členkou domácího družstva ve hrách pro vozíčkáře.

Osud k ní nebyl příznivý. Do Oder přišla v roce 1945 z Velehradu a v roce 1952 ochrnula obrnou. Byla odkázána na péči a pomoc svého manžela. Jeho láska byla pro ni velkou vzpruhou, podařilo se jí chodit „sunutím“ a ve třiceti šesti letech se jí narodila druhá dcera. „Po smrti manžela před sedmnácti lety jsem zůstala sama v sídlištním bytě, odkázaná na pomoc svých dcer a dalších ochotných lidí. Po operaci jsem sedm měsíců jen ležela. Situace si vyžádala změnu v mém životě a tak jsem se dostala do domova důchodců,“ objasňuje paní Zavadilová svou životní anabázi. „Vždycky jsem se chtěla vyrovnat zdravé ženě,“ dodává, „a tak jsem nadšená, že zde mohu dělat všechno, co mě baví. Háčkuji, pletu, ráda pracuji v keramickém kroužku. Maluji talíře s lidovými motivy. Dostanu se do města, na výlety, mohu soutěžit. V domově jsem velmi spokojená se vším, protože mi poskytuje spoustu možností jak dosáhnout velkého cíle - znovu chodit. Zažívám úžasné a krásné pocity, které mi dávají velkou naději.“

Svémi aktivitami přesvědčuje snad každého, že si svůj sen vyplní. A tak nezbyvá než jí popřát hodně štěstí a pevné vůle na cestě za splněním velkého snu. Výborné zázemí domova důchodců, vedení i všichni zaměstnanci jsou tou nejlepší zárukou.

Mgr. Marcela Mergentalová

Vždycky je co rozdávat

Maruška Šablatureová se narodila v Trojanovicích pod Radhoštěm, skutečně pod samým Radhoštěm.

Liduška Pavelková přišla na svět o dva roky později a hned po narození se s ní maminka nastěhovala do chalupy na Hutisku Solanci. Kdyby se někdy mohla Liduška postavit na vlastní nohy a vylézt na kopec nad chalupou, viděla by také Radhošť, ale z druhé strany, kde se jeho masiv nezvedá tak mohutně jako v Trojanovicích

Maruška v Trojanovicích vyrostla, provdala se, usadila ve Valašském Meziříčí. Vychovala děti, pracovala a v patřičném věku odešla do důchodu.

Liduška, děvčátko s vysokým intelektem, to měla daleko těžší. Už v útlém věku bylo jasné, že se nikdy na nohy nepostaví, ale její maminka ji však tolik naučila, že Liduška píše dopisy hodné srovnání s Františkem Nepilem.

Když jí maminka zemřela, zakotvila Liduška v Podlesí u Valašského Meziříčí v Domově důchodců, a tam se cesty těchto dvou žen setkaly. Liduška tam je stále, protože je vázána na postel. Maruška je dobrovolnice. Třikrát v týdnu se vydává z Valašského Meziříčí do Podlesí a vymýšlí, čím a jak by obyvatelům zpříjemnila pobyt v domově. Pořádá pro ně „Odpolední kavárny“ se zajímavým programem a našla si cestu i do pokoje Lidušky. „Já si vážím toho, že si můžeme navzájem sdělovat radosti a starosti, které se dotýkají všedního života. Myslím, že i pro jiné obyvatele, s nimiž se setkává, se stala významnou osobou a psychickou oporou“, píše mi v dopise Liduška. „A také v létě putovala po horách a grůních, sbírala borůvky, maliny a hřiby, aby nám je pak přinesla a my si pochutnali na domácích dobrotách“, píše dále.

Maruška uspořádala pro obyvatele také maškarní bál. Ustrojila i Lidušku na posteli, aby jí ten jednotvárný život trochu zpestřila. Rozdává v domově po celý rok a má z čeho. Její srdce je plné dobroty, chápe velmi dobře, co znamená pro zdejší obyvatele slovo domov, a proto se zde všichni na každé setkání s ní velmi těší.

Hana Juračáková

GEMMOTERAPIE - léčba pro třetí tisíciletí

Žijeme na prahu třetího tisíciletí. Věda a technika svými přínosy na jedné straně zajišťují nebývalý růst životní úrovně, ale na druhé straně devastované životní prostředí, hektické tempo, stresy a jiné dopady konzumního způsobu života, vyvolávající stále závažnější individuální problémy. Přibývá alergií, zhoubných onemocnění mozkových mrtvic, infarktů a dalších chorob, které ohrožují šťastný život a zkracují průměrný věk populace. Protože často ani vyspělá klasická medicína není schopna bez vedlejších následků řadu takových postižení řešit, vidíme dnes u narůstajícího počtu lidí návrat k přírodním metodám prevence i léčby. Fytoterapii - léčbu pomocí rostlin a bylin využívá člověk s úspěchem od nepaměti a je též předmětem mého zájmu již řadu let. Vyzkoušela jsem vysoce zředěné vybrané bylinky na některé problémy v okruhu své rodiny a známých a účinky mne skutečně překvapily a po skončení aktivní pracovní kariéry přivedly na novou životní cestu. Při studiu herbářů a zkušeností léčitelů jsem narazila na relativně novou metodu gemmoterapii - léčbu pomocí tinktur z pupenů rostlin (gemmon = lat. pupen). Ta mne natolik oslovila, že jsem gemmoterapeutika, na základě původních belgických a francouzských receptur, postupně začala vyrábět. Tinkтуры jsou připraveny z mladých pupenů, výhonků, kořínků a jiných zárodečných tkání. Extraktů jsou získávány, enzymy, vitamíny a další cenné látky, které se v tomto počátečním vývojovém stadiu nacházejí v rostlinách v nejvyšší koncentraci, u dospělých nebo sušených jedinců nedosažitelné. I když výroba těchto látek není jednoduchá, neboť používáme jen pupeny a části rostlin z čistých oblastí Dražanské vrchoviny, neznečištěných průmyslovou činností, dobré výsledky a ohlasy našich zákazníků jsou mi největší vzpruhou a odměnou.

Gemmotinkтуры, jako preventivní i podpůrný léčivý prostředek,

má široké působení na celkovou revitalizaci organismu a zlepšení imunitního systému, ale hlavně na řadu závažných i dnes těžko léčitelných nemocí. Vynikající výsledky jsou u boreliózy - díky topolu, tamaryšek je úspěšný u krevních onemocnění a další druhy pro trávicí trakt, močové cesty, dýchací systém, kloubní aparát aj. Ale nejvíce mne těší výsledky u nádorových onemocnění.

Úspěchu dosahujeme komplexním přístupem, kdy gemmoterapeutika podporují a regenerují určitý orgán nebo ústrojí. Sestavené kúry jsou připraveny na většinu zdravotních problémů: močové cesty, ledviny, zánět prostaty, revma, dnu, gynekologické a klimakterické potíže, cysty a myomy, ale také pomáhají u sterility, kde s přispěním našich tinktur se již narodilo několik dětí.

Také imunitní a antibakteriální kúry, hlavně v období chřipkových infekcí, jsou velmi úspěšné. Máme dobré odezvy i na tak problematické onemocnění jako je lupénka, kdy pomáhá i mast ze čtyř bylin v kombinovaném působení s tinkturami. Zlepšení pozorujeme také u srdečních potíží, křečových žil a hemeroidů, stejně jako u problémů poslední doby různých alergií a ekzémů, kde to však vyžaduje čas a trpělivost.

Stále hledáme cesty jak posilovat účinnost našich prostředků.

Např. vybrali jsme určité tinkтуры s vysokou účinností v oblasti nádorů a umístili je na několik týdnů do včelího biopole, aby byla podpořena jejich síla.

Poslední novinkou je vytvoření řady patentovaných gemmoglukanů, kombinací gemmotinktur a beta-1, 3-D-glukanu. Betaglukan, získávaný z hlívy ústříčné, výrazně stimuluje oslabenou imunitu aktivací makrofágů. Prof. MUDr. Miroslav Pekárek považuje jejich použití v protinádorovém boji za jednu z priorit, jejich účinky byly potvrzeny řadou výzkumů u nás i ve světě.

Předpokládáme, že spojením glukanu a gemmotinktur lze dosáhnout zvýšení účinnosti obou přírodních složek. První praktické zkušenosti potvrzují naše očekávání a věřím, že gemmoglukany budou do budoucna velkou nadějí pro lidi s nádorovým onemocněním.

Přírodní prostředky nejsou náhradou klasické medicíny, ale mohou léčbu podporovat, doplňovat a také svým preventivním působením problémům předcházet. Věřím, že gemmoterapeutika a nově i gemmoglukany jsou správným prostředkem jak pomoci lidem, a to je můj celoživotní cíl.

Mgr. Jarmila Podhorná

Brodek u Konice č.3

Tel.: 582 391 254

www.r-web.cz/nadeje

nadeje.byliny@volny.cz

(Stránku připravila Blanka Malá)

DOPORUČUJEME

Australská příroda nabízí řešení !

To, že reklamy přehánějí, či dokonce nám lžou jsme si již zvykli, ovšem to, že nám občas zapomenou sdělit podstatnou informaci, si ještě nějak neuvědomujeme. Například všichni jsme přesvědčováni, že když doma použijeme osvěžovač vzduchu, tak se zbavíme zápachu a ještě se k nám dostaví jarní louka, případně mořský příboj. To, že se zápachu nezbavíme není až tak důležité. Mnohem horší ale je fakt, že si do vzduchu, který dýcháme, pouštíme jedovaté emise a to konkrétně benzen, který je prokázaným lidským karcinogenem a může vyvolat i určité druhy leukémie.

Může to být také toluen, silně neurotický aromatický uhlovodík, dále xyleny a styreny, potenciální lidské karcinogeny, karcinogenní polycyklické aromatické uhlovodíky (PAU) a musk sloučeniny, podezřelé z toho, že mají negativní vliv na reprodukční systém. A tak jsme překvapeni, že nás bolí hlava, máme dýchací potíže, vyskytují se u nás a v naší rodině alergie.

Tak co tedy s pachy? Kde hledat řešení? Není třeba chodit daleko. Jako vždy nám ho nabízí sama příroda.

Před mnoha léty se jeden dobrodruh vydal do australské buše a od domorodých aboriginců se naučil, jaké zázraky umí extrakty eukalyptu, kterých je v Austrálii více než 600 druhů, citrónovníku a ostatních australských rostlin. Poté 17 let pracoval na vývoji přípravků, které využívají vhodné kombinace extraktů k účinnému odstranění (neutralizaci) pachů a přes tuto skvělou vlastnost jsou naprosto neškodné lidskému zdraví i životnímu prostředí. V Austrálii pomáhají již řadu let a nyní máme možnost využít jejich skvělé vlastnosti i my Evropané. Podle původní receptury z dovážených surovin jsou nyní vyráběny i v České republice pod výstižným názvem „Likvidátor pachu“.

Chováte svoje zvířecí miláčky v bytě nebo vám návštěva přátel na rozloučenou zanechá cigaretový pozdrav? Nezoufejte!!

Bez obav o zdraví své, svých blízkých i svých zvířecích miláčků můžete na odstranění pachů v domácnosti, na textil, obuv i jinde jednoduše použít některý z nabízených druhů likvidátoru. Není třeba mít obavy použití je na jakékoliv textilie a povrchy, aniž by narušily jejich strukturu, či zanechaly skvrny.

Jiří Tomšej-A.L.P. ecology
Štítného 9, Ostrava
Tel. 775 715 477
Mail: firma@alpcz.cz
www.likvidatorpachu.cz

Centrum bezpečné jízdy

Je tu pro řidiče !

Firma LIBROS nabízí:

**DŮM
PROFI
HOBBY
ŘEMESLO**

- LIBROS - MARKET
- ŽELEZÁŘSTVÍ A DOMÁCÍ POTŘEBY
- STAVEBNINY
- HUTNÍ MATERIÁL
- STAVEBNÍ ČINNOST
- NÁKLADNÍ DOPRAVA
- DŘEVO, DVEŘE, OKNA, POLYKARBONÁTY
- BARVY - LAKY, TMELY, ŠTĚRKY, PÍSKY
- PNEUSERVIS, ČIŠTĚNÍ VOZIDEL
- Prodej, servis, půjčovna "kompresorů"
- Prodej a půjčovna strojů a nářadí

Tel.: 595 132 222

Systém zdokonalování řidičů

" Dobře řídit vozidlo, znamená věnovat čas pro trénink."

Uvědomit si:

- Řídit auto
- Rozpoznat nebezpečí
- Ověřit si hranici svých možností
- Ověřit si hranici možností svého vozidla
- Sledovat a vnímat okolí

Základní rozdělení:

- Trénink moto
- Trénink osobní auto
- Trénink nákladní auto
- Trénink BUS
- Trénink OFF ROAD
- Trénink SNOW a FUN

Základní jednodenní kurs:

Teorie: 1,5 hod
Praxe: 2,5 hod.

Libor Václavík - LIBROS
Palackého 1114
702 00 Ostrava - Přívoz
Česká republika
www.libros.cz
e-mail: dalimil.fnc@libros.cz
GSM +420 602 505 578

Víra a vánoce

Má zvláštní dar usmiřovat a konejšit lidi.

Na besedě se seniory v kulturním středisku Atlantik to několikrát zajiskřilo, ale on se přesto nenechal vyvést z rovnováhy. Když například lidé hodně protestovali proti současným velmi pokleslým pořadům v televizi, doporučil jim, ať tam posílají své ohlasy, ale ne útočné, nýbrž konkrétní.

Mimo jiné taky popsal příběh bezdomovce, kterého se v posledních chvílích ujala matka Tereza a on z tohoto světa odcházel se slovy: Celý život jsem žil, jako pes. Teď umírám jako anděl... Přiznám, že jsem se těšil na rozhovor s biskupem Františkem Lobkowitzem...

Kde jste se naučil ovládání negativních emocí?

„Něco je snad dáno geny, něco výchovou. Jsem z pěti dětí, vyrůstal jsem v křesťanském prostředí a rodiče nás od mala učili úctě k druhému člověku. I to, že každá hádka je špatná. Navíc vyznávám starou pravdu, že nezáleží na tom, co děláš, ale kolik lásky do toho vložíš.“

Věříte v Boha neochvějně?

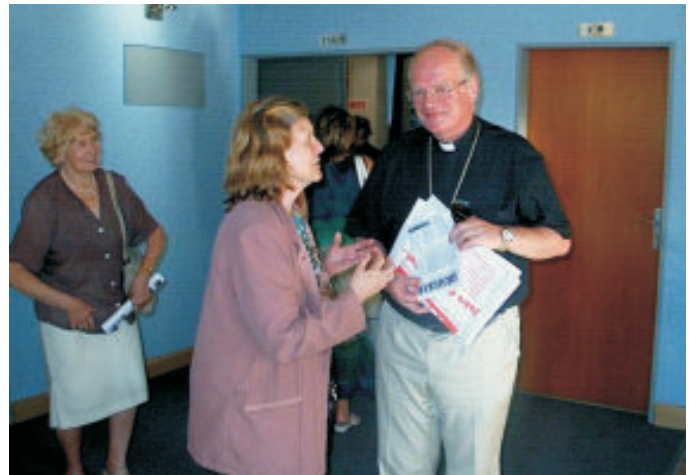
„Mám pocit, že asi v pubertě, v období hledání, se ve mně objevily otázky, skrze které jsem zapochyboval, ale netrvalo to dlouho. Dnes vím naprosto jistě, že věřit v Boha, tedy mít k němu jaksi nabílovaný vztah, je málo. K Bohu musí mít člověk niterně osobní vztah, teprve pak ho může začít poznávat. A čím více někoho poznávám, tím více ho mohu mít rád. Proč myslíte, že se Ježíš Kristus třikrát ptal Petra: miluješ mě?“

Čeho jste se na cestě k poznání Boha musel vzdát?

„Nejsem si vědom, že bych se něčeho musel vzdávat. Bůh je Láska a jeho přikázání jsou pro mě dobro. Kdo krade, nemá čisté svědomí. Kdo v sexualitě nepřijme Boží řád. Jsou prostitutky šťastné? Mám úctu k síle pro předávání života, jeho tajemství. Ale člověku neprospívá, když je v čemkoli ponižována jeho lidská důstojnost.“

Dají se, podle vás, víra a věda sjednotit?

„Věda a náboženství. Každý mluví o něčem jiném. Věda jen popisuje, co Bůh stvořil. Navíc věda se dá zneužít. Ano, byla doba, kdy církev chtěla mluvit do vědy: Galileo, Koperník, Giordano Bruno, ti chtěli příliš radikální změny. Nemyslete si, i pro tehdejší vědce to byli blázni. Ale řeknu vám perličku. V červnu se v Klimkovicích zahajovala stavba dálničního tunelu. A přišli za mnou, ať jim výkop posvětim, protože bez svatě Barbory do země nepůjdou...“

Myslíte, že je u nás málo věřících lidí?

„Průzkumy říkají, že asi třetina, ale ve skutečnosti to bude víc. Dokud je člověk bezstarostný, tak je „hrdina“. Ovšem počkejte, až ho realita skřípne, vždyť on najde cestičku k Bohu.“

Vánoce jsou svátky křesťanů. Kdo je křesťanem?

„Ten, kdo vyznává Krista, je pokřtěn - pokřtěn. Ve vánočních svátcích je dnes spousta komerce, ale každý je náchylný aspoň trochu splnit přikázání Ježíše Krista: Miluj bližního svého, jako sebe sama. Každý člověk chce udělat něco dobrého. Pro mne osobně jsou vánoce velkou radostí, protože v tento čas Bůh obdaroval tuto Zemi svým Synem. Láska je v daru.“

Děkuji za rozhovor. Jiří Muladi

Vánoce...

mají své nenapodobitelné kouzlo a tajemnou atmosféru. Dny jsou prostoupeny řadou obyčejů a zvyků, které se v průběhu staletí měnily. V obřadech převládá motivace křesťanská - oslava Kristova narození.

V mnohých zvycích však najdeme pozůstatky pohanské oslavy zimního slunovratu. Oslavy slunovratu, Saturnálie se změnily s příchodem křesťanství ve vánoční obřady.

Kromě dárků se současnými symboly Vánoc staly zvonky, hvězdy, svíčky, větvičky jmelí a vánoční zeleň. Patří k vánočním svátkům jak v podobě reálné, "živé", tak jako součást bytových dekorací ať už vyšívané či paličkované.

Vánoční stromek

nemá zdaleka tak dlouhou historii. Přestože bychom mohli najít určitou souvislost s kulty stromů a lesních bohů starých Germánů, vánoční stromek v podobě, jak ho známe, pochází až ze 17. století z Německa. U nás se prosazoval velmi pomalu a v horských částech našeho venkova byl znám až v prvním desetiletí minulého stol.

Zavěšený od stropu špičkou dolů, zdobený jablíčky a barevnými stužkami. Teprve mnohem později se jeho výzdoba mění. Vedle pečiva a cukroví se stromečky zdobily kaširovanými ozdobami, dřevěnými figurkami a především skleněnými ozdobami, zpočátku vyráběnými z dutých korálů, později ozdoby foukané, zdobené různými technikami.

**Redakční rada SeniorTipu
přeje všem čtenářům
krásné prožití vánočních svátků
a mnoho štěstí
v novém roce 2006**

ZEPTALI JSTE SE

Vážená redakce,
osbracím se na vás s následujícím dotazem. Žiji sama, je mi 65 let. Již delší dobu jsem omezena v pohybu a tím pádem odkázána na pomoc jiných lidí. Mám dceru, která rovněž bydlí nedaleko a mnohokrát jsem ji žádala o pomoc v drobných službách. Dcera však na mé prosby nereaguje a stále se vymlouvá, že je jinak zaneprázdněná. Existuje možnost, že bych ji vydělila?

Vydědění je upraveno v § 469 a odst. 1 občanského zákoníku.

Důvody, pro které je možno potomka vydědit, jsou uvedeny taxativně. Znamená to, že pokud by zůstavitel v listině o vydědění uvedl nějaký jiný důvod, byl by jeho projev vůle bez právních následků. Ve Vašem případě je možno uplatnit zejména důvod uvedený pod písmenem a), podle nějž zůstavitel může vydědit potomka, jestliže mu v rozporu s dobrými mravy neposkytl potřebnou pomoc v nemoci, ve stáří nebo v jiných závažných případech.

Je však potřeba říci, že vydědění nemůže být závislé pouze na libovůli zůstavitele. V případě, že vydědění potomek po smrti zůstavitele podá žalobu na určení neplatnosti vydědění, je důvodnost posuzována objektivně. Musí být nepochybné, že vydědění potomek měl skutečně možnost zůstaviteli pomoc poskytnout, a že zůstavitel nabízenou pomoc neodmítl. Objektivně se posuzuje také skutečná potřeba pomoci s přihlédnutím k tomu, zda ji například zůstaviteli neposkytovala jiná osoba, která s ním sdílela společnou domácnost.

Musí být darovací smlouva písemná?

Ne, nemusí. V praxi také většina darovacích smluv vzniká jako tzv. smlouva reálná, což znamená, že prostě dojde k předání věci z ruky do ruky. Jak uvádí § 628 odst. 2 občanského zákoníku, darovací smlouva musí být písemná zejména v případě, že předmětem daru je nemovitost.

Pokud jde o movité věci, je písemná forma předepsána, jestliže nedojde k odevzdání a převzetí věci při darování. Dárce totiž v tomto případě pouze slibuje, že obdarovanému poskytne konkrétní dar, a obdarovaný tento slib přijímá, přičemž k samotnému předání a převzetí věci dochází později.

Pokud by dárce v dohodnuté době obdarovanému věc nepředal a nepřevédl na něj vlastnictví, mohl by se obdarovaný domáhat svého práva u soudu. Písemná forma ve dvou výše uvedených případech je předepsána zákonem, proto je nutno ji dodržet, jinak by darovací smlouva byla určitě neplatná.

Na závěr je nutno zmínit, že stranám samozřejmě nic nebrání v tom, aby darovací smlouvu, z důvodů právní jistoty, uzavřely v písemné formě i v případě, že ji zákon nepředepisuje.

(redakce)

NAŠE POZVÁNKA

Senioři přijďte mezi nás

Pokud chcete být informováni o záležitostech prospěšných pro život seniorů a zdravotně postižených, navštivte nás. Schůzky koordinační rady se konají už pátý rok.

Najdete nás v Kulturním zařízení Jízdárna v Ostravě (za krajským úřadem) a to každý měsíc.

Další schůzka je 19. 12. 2005

Tel.: 596 632 772

Ing. Lubomír Pásek, předseda Koordinační rady seniorů a zdravotně postižených

Trénink paměti - kurz pro seniory

Kurz má 5 dvouhodinových lekcí

Mozek je součástí lidského těla. Jak slábne tělo, zhoršuje se i kvalita paměti. Člověk má však schopnost přijímat nové informace až do konce života.

Kurz je jedním z aktivizačních programů pro seniory a je zaměřen na procvičování paměti. Je cestou ke zvýšení sebevědomí. Není založen na memorování, cvičení není na čas, výsledky se nezveřejňují.

Přihlášky a informace na tel.: 606 475 522
728 466 105

Dědečku, babičko nebojte se počítačů

Společnost senior, obč. sdružení organizuje v počítačové učebně v DK města Ostravy kurzy práce na PC a seznámení s internetem.

Zapojte se také a rozvíjejte své tvůrčí schopnosti!

Na možnost výuky se informujte na tel. číslech: 603930321, 606411643, 731221291

Navštivte také naše webové stránky:

www.seniortip.cz

Čtvrtletní zpravodaj vydává Společnost senior, občanské sdružení, za přispění grantu Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Magistrátu města Ostravy.

Zodpovědný redaktor: Ing. Ludmila Holubová

Redakční rada: MUDr. Blanka Malá, Mgr. Pavla Pešatová, Ing. Lubomír Pásek, MUDr. Hugo Příbyl, Marie Kalinová, Ing. Jiří Muladi, Hana Juračáková.

Registrační značka MK ČR E 14221

Adresa redakce: Společnost senior, Na Jízdárně 18, 702 00, Ostrava 1 IČO 265 95 982

Tel.: 728 466 105, 606 475 522

e-mail: info@seniortip.cz

www.seniortip.cz

Problémy se řeší přímo

„Někdo to může vnímat pouze jako heslo, ale já mám životem prozkoušené, že opravdu platí: s úsměvem jde všechno lépe,“ říká **primátor města Opavy ing. Zbyněk Stanjura**.

„V Opavě jsem se narodil a jsem její patriot. Je to krásné město, historické centrum české části Slezska, vždyť loni jsme slavili 780 let od získání městských práv, ovšem samotné sídlo zde je ještě starší.“

Jednoduchá otázka proč jste primátorem?

„Jednoduchá odpověď, zajímá mě veřejný život i komunální politika, a pak, získal jsem důvěru voličů.“

Podstatné nejspíš je, že práce s lidmi mě baví. Před nikým se neuzavírám, každý si může domluvit schůzku přímo se mnou, v kanceláři. Snažím se být především zástupcem občanů a ne úředníkem.“

Jakým způsobem získáváte zpětnou vazbu na práci radnice?

„Především tím, že žiji mezi lidmi. Účastním se mnoha sportovních i kulturních událostí, debatujeme spolu a výsledky jsou vidět. Od roku 1990 se občané přičinili o zásadní rozvoj Opavy. Čistota, zeleň, parky, úroveň veřejné dopravy. Pravda, za vším stojí reálné peníze, ale i bohatá kulturní tradice. Například před dvěma sty lety bylo u nás založeno divadlo, před sto lety tady jela první tramvaj a naše Slezské zemské muzeum je nejstarší v republice.“

Na jaké úrovni máte kulturu spolupráce?

„To souvisí s charakterem a vlastnostmi lidí. Jsem primátorem tři roky a druhý den ve funkci jsem spolupracovníkům vyjmenoval, co nehodlám tolerovat: neprofesionalitu, neochotu, korupci, ale také podlézavost, despotičnost a šeptandu. Tím je dána celková atmosféra na radnici. Co se týče politických subjektů, máme tři v koalici a tři v opozici. Opozice je od toho, aby kritizovala. Takže, i když se vedou ostré spory, je to v pořádku, přičemž všichni zastupitelé jsou na takové úrovni, že neklesají do osobních urážek.“

Populace ve městech obecně stárne. Co děláte pro seniory?

„Občanská sdružení, kluby důchodců, neziskové organizace, my ke všem přistupujeme stejně. Aktivním seniorům umožňujeme společenský život a při jubileích dostávají osobní blahopřání. Mimochodem, je jich asi dva tisíce za rok a všechny vlastnoručně podepisuji. Máme pro seniory dva penzióny se službami, ale je pravdou, že ještě další tři bychom určitě zaplnili. Naše rozpočty jsou bohužel omezené, nicméně vidím to tak, že už v blízké budoucnosti budou chtít města do této oblasti investovat.“

Co vás dokáže takzvaně vytočit?

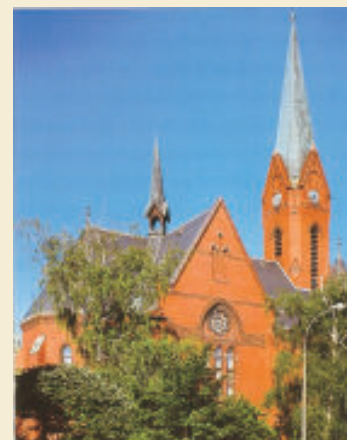
„Já se vytočit nenechávám. Jak v osobním, tak v politickém životě prosazuji a nabízím zodpovědnost i profesionalitu. K tomu si občas připomínám věty otce a maminky: „nejme tak bohatí, abychom si kupovali levné věci“ nebo: „chovej se slušně ke všem lidem“. Funguje to.“

Jiří Muladi

O zodpovědnosti a profesionalitě na opavské radnici. *"V Opavě jsem se narodil a jsem její patriot. Je to krásné město, historické centrum části Slezska".*

Opava je průmyslové, kulturní a zemědělské centrum Slezska. Má bohatou historii a je také významnou archeologickou lokalitou, kde se při vykopávkách potvrdila existence slovanského hradiště z 10.-12. století. Při procházce městem lze obdivovat mnoho kulturních památek, krásné parky a sady. Dlouholetou tradici mají v Opavě i mnohé kulturní instituce. O divadelních představeních jsou dochovány zprávy již od roku 1522 a první budova Slezského divadla byla postavena v roce 1805, současná je z roku 1883.

První písemná zpráva o osadě, ležící na křižovatce obchodních cest a pojmenované podle řeky Opavy, je z r. 1195, městské zřízení dokládá listina z r. 1224. Počátkem 14. stol. vzniklo v rámci České koruny

Opavské knížectví a Opava se později stala jeho administrativním centrem. Od roku 1742, po prohrané válce, kdy byla větší část Slezska postoupena Prusku, byla hlavním městem rakouského Slezska. V roce 1820, po porážce Napoleona, se zde konal druhý kongres vítězných mocností; sešli se zástupci tzv.

Svaté aliance - ruský car, pruský král, rakouský císař a zástupci Anglie a Francie k jednání o společném postupu proti revolučnímu hnutí v Itálii. Až do vzniku země Moravskoslezské v r. 1928 byla Opava sídlem zemských úřadů.

Opava je dnes statutárním městem, sídlem Slezské univerzity, středních škol, kulturních a vědeckých institucí. Slezské zemské muzeum, založené v roce

1814, je nejstarším muzeem na území ČR a patří k nejvýznamnějším ústavům v republice. Mimo jiné zde naleznete expozice přírody a historie Slezska a mnoho dalšího.

(hol)